

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

ההנהגה הראויה בערב ראש השנה

כתב מהר"יץ ב'עץ חיים' (ח"ג עמ' נח).
וז"ל:

הרבה פרושים נהגו להתענות בערב ראש השנה וזכות הוא להם, וזכות הוא לו לוותר שליש עונותיו כדאיתא במדרש.

וצריך כל אדם לפשפש במעשיו בערב ראש השנה ולהתחזות עליהם, למען יצא בדימוס וימצא זכאי בעת הדין ביום ר"ה.

יש שנהגו לילך על קברי הצדיקים, כדי שיבקשו המה רחמים עלינו, וגם הוא יבקש רחמים עליהם שמה.

יש שנהגו לטבול בערב ר"ה במקוה, ובה תלוי גם כן להתקבל תפלתו ביום הנורא יום הדין דר"ה.

ומצוה על כל אדם להסתפר ולרחוץ ערב ר"ה, ואח"כ ילך להתפלל ג"כ תפלת מנחה בבית הכנסת באימה ויראה וקדושה וטהרה, ותהיה דמענתו על לחייו.

וטוב ויפה ומצוה על כל אדם להדר להרבות בצדקה כפי כחו, כי סגולתה לכפר עונות וזדונות.

המשך בעמוד השלישי

מי הוא בגדר ארור מקלה אביו ואמו, וכיצד ניתן למנוע זאת?

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן (דברים כו. טו). ופירש"י: מקלה אביו. מזלזל, לשון ונקלה אחיך (דברים כה. ג).

ומבא במדרש הגדול' למהר"ד עדני זצוק"ל על פסוק 'ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה', אמרו חכמים, בשעה שעמד משה רבינו וראה שיעמוד מיכה ויעשה צלם ויתענה את ישראל אמר, ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה. **ראה בניו שלעלי אינו שומעין לקול אביהם אמר, ארור אביו ואמו וכו', עכ"ל.** וביאור לדבריו, שהיה עלי הכהן ממחה בבניו שהיו עושין ככל העולה על רוחם ומצערים את ישראל, אך הם לא שמעו לו והמשיכו במעשיהם הרעים.

וביילקוט מדרשי תימן' מובא על פסוק 'מקלה אביו ואמו', אלו **שצועק בפניהם ומביישם, ואפילו מכריע לדבריהם ויושב במקומם ועושה עמהם שלא כהוגן,** עכ"ל.

וכתב האור החיים הקדוש וז"ל בקיצור: **צריך לדעת למה לא בחר מכל העבירות לומר עליהם הארורים אלא אלו,** גם בעריות למה לא יחד הארורים אלא לאלו והלא יש עריות חמורים מאלו והם הבא על אשת איש? ואולי כי לא אמר כאן אלא העבירות הטמונים והנסתרים, ולזה רשם בראשונה ואמר 'ישם בסתרי', כי העושה בדרך שיהיה מתגלה הנה נתחייבו ישראל בערבות זה על זה, וכן מה שאמר **ארור מקלה, פירוש שיעשה לו קלון בדרך שאינו נתפס עליו בבית דין של מטה וכו'.** וגם החזקוני כתב כן, וז"ל: כל הארורים הכתובין כאן, כולן על עבירות שרגילות להיות בסתר. כיצד, **אביו ואמו מי יודע אם יקלל אותם.**

למדנו מכל זה שלא דוקא שצועק עליהם ומקללם, אלא עצם אי הקשבתו לדבריהם או צועק בפניהם וזה גורם בושה להוריו אפילו שאינו צועק עליהם, ואפילו אם מצדיק דבריהם כנגד אחרים וכל כיוצא בזה אם דבר זה גורם לקלון להם, הרי הוא נכנס לגדר ארור ב"מ.

ואכן אבותינו וקיינו לא נשמע כדבר הזה שהבן לא יעשה את אשר צוהו הוריו, וכ"ש שלא התירס כנגדם או דיבר בפניהם. יראת ה' היתה נסוכה על כל הילדים מקטנם ועד גדולם, ורק ממראית עינים של ההורים היו מבינים את אשר עליהם לעשות וכיצד עליהם להתנהג. אך נפשנו תבכה ותצטער על דור זה השפל שחוצפא יסגי ואין מי יאמר לו מה תעשה. וככל שגדלים הילדים כך גדלים עמהם הבעיות והקשיים והמרות הולכת ונחסרת והלב רואה ודואב.

והן אמת שגזירה היא על דורו של המשיח שחוצפא יסגי וכמובא בסוף מסכת תענית, אך בשביל לא להגיע לזאת או עכ"פ לצמצם זאת כמה שאפשר, חייב האדם לשרש זאת מההתחלה, כבר כשהילד הנו קטן מאוד, שלא יעבור בשתיקה אם איננו שומע בקולו, וכ"ש אם מתירס כנגדו. והס מלהזכיר על אותם הורים שנהנים מתגובתו של בנם השליילית, כאשר עושה את זה עם תנועות או פרצופים מצחיקים, או שמצחיק אחרים מבדיחותיו כנגד הגדולים ממנו, ואינו מכיר מקומו. דאז חורטים בלב ילדם פריקת עול ויראה בלא משים. וכמו שכבר לצערינו שמענו מהורים שמפחדים לדבר עם ילדיהם הגדולים או להזיז את הפציהם שלא יכעסו עליהם. אך אם היו מרגילים אותם מקטנות שעליהם להשמע בכל עת ובכל מצב והנם ברשות הוריהם וגם הפציהם וכל אשר להם הנם רק מוחזקים ביד ילדיהם, אך מי שמחליט עליהם הם ההורים בלבד. לא היו מגיעים לפחד מילדיהם, אדרבה בניהם היו מעריכים אותם ומכבדים אותם כיאות כפי דין התורה.

וכשהילדים גדולים, מרגלא בפומיהו דאינשי לומר להם אם לא יתנהגו כשורה, 'כפי שאתה מתנהג להורידך כך יתנהגו אליך ילדיך'. ונכון הוא לומר זאת, אך לא בעת כעס או בנעימת רוגז. אלא יאמר זאת לבניו בשלוות נפש מתוך דאגה ואכפתיות בכדי למנוע ממנו סבל לכשינשא ויזכה לפרי בטן.

ובאמת חינוך הבנים הנו קשה וכמו שמובא במדרשים על פסוק 'ואת עמלינו' (דברים כו. ז) אלו הבנים, שיש טורח לסבול את קשי ערפם ומרים. אך לאידך גיסא כפי עמל ההשקעה כן יראה בנים צדיקים וישרים שירוו לו נחת רוח גדולה ועצומה, ויתן זה לאדם בסייד כח ותעצומות.

גיליון חשבונו מוקדש להצלחת ילדינו וזיקר וזכרנו איש המעלה וזוהר תורת אבות לחזקת
חיה צמח חייבי ורעייתן הייז
יחזא רעוא שיתגברו ברוחניות ובגשמייות לכל' מילי דמיטב לעד ולעולמי עד ברוח ובשפע עד בלי די

תפארת בנים

מתלמידי מכינה ב' נהנים יחד בעבודה בצוותא

פתרונות לפרשת 'כי תצא' אחודה חידה! נתנאל טיירי. הזוכה: 'מורה' בפרשתינו לשון ממרה, ובדרך כלל לשון הוראה. מי בתמונה? טרם נפתרה!

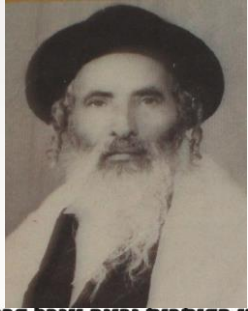
אזכרה חיה!
תיבה הכתובה בפרשה המפתרת באופן מסיים ובלשון ארמית מתפרשת באופן אחר בין הפותרים נכונה זוגרל פריס

זכה בהגרלה במצלמה משוכללת על סיוס אלבוס המזדקות הלכה ומנהג התלמיד היקר אליסף דחבש נ"י, יהא רעוא שיצלם דברי קדושה ויראה

התלמידים יוסף שלום דמרי, אביאל מדמון, נהוראי מדמוני, הלל צוביירי, יהודה עוזיירי ואביעד שר שלום מפעי מכיתה ב' קיבלו תעודת הערכה על שינון פסוקים בע"פ, יה"ר שיזכו לדעת את כל התורה כולה בע"פ, אכ"ר

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה זוגרל פריס

מרבנים ישראל בתפילה, אך מהי מטרתה? זה לשון מהר"ם זצוק"ל (זקינו של מהר"ם) בספרו 'פרי צדיק' (עמ' ט')

מטרת התפלה לא כדי שהשם ישמע קולם, אלא הם ישמעו קול התפלה - דהיינו חזרה בתשובה

ומה גם עתה, כשתצורף לזה ההשקפה המחוייבת אל המתפלל, בשיהיו מעשיו מקדם מסכימים אל דברי התפלה והתחנה, ואם לא קדמו לו מעשים טובים, וכל שכן אם קדמו לו רעים, שחוייב להקדים הטהרה והתשובה, כי איך יתכן לבוא לפני אלהיו, לבקש על צרכיו, והוא לבוש בגדים צואים, הרי זה עזות גדולה. והנה שלמה שם בענין התפלה תנאי התשובה להכרח גמור, אמר (מלכים א' ח' ל"ג) בהגגף עמד (לשון הפסוק: ישראל) לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו וגוי, וכן אמר (שם פסוק ל"ה) בהנעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובו כי תענם. יאמר, שהצרות אי אפשר לבא עליהם כי אם ביד פשעם, ואם כן, הראוי להם שיתודו על חטאתם ראשונה, וישונו לפניו בתשובה, ואחר יבואו אל הבקשה והתפלה כי יענם, עד שמוזה יודע, כי הענין באלו התפלות והצומות הנעשות על הצרות, הוא בהפך מה שיחשבוהו המון העם, וזה כי הם חשבו, שהכוונה בהם, כדי שישמע השם קול צעקתם, ואינו כן, רק כדי שישמעו הם בקול דברו ויכנעו לפניו, כמו שאמר הנביא בזה הענין (ישעיה נ"ח ד'), לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם, כמו שיתבאר על נכון בפרק הצום הגדול, שער ס"ג ב"ה, עיין עליו, ואם כן, מצות התפלה כלהו איתנהו בה, ולא עוד אלא שלפעמים יחדש השם צרכים לעמו, ויביאם במצור ובמצוק התלאות, כדי שיקיימו מצוה זו, כי המצוה גדולה, על כל צרה שלא תבוא על הצבור, לקדש צום ולקרוא עצרה ולפשפש במעשים, כדי שתהיה זכה, ואף כי תהיה השעה דחוקה או אסורה מלזעוק, כגון בשבתות וימים טובים, שלא התירו כי אם על עיר שהקיפוה גוים, וספינה המטרופת בים, ויחיד הנרדף מפני גוים, שאלו מחללים עליהם את השבת, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל, פרק ב' ופרק ד' מהלכות שבת ובהלכות תעניות, וכן בשאר המחברים ז"ל, כי הנה אז תהיה המצוה, הס' כי לא להזכיר, ולהשען על יודע תעלומות לבבינו ומכאוביו, ונקבל שכר על השתיקה. ובמדרש פרשת בשלח, בשר ודם, אם שומע לחבירו, דן את דינו, ואם לא ישמע אותו, אינו יכול לדונו, אבל הקבי"ה, עד אשר לא ידבר ידע מה בלבו, שנאמר (ישעיה ס"ה כ"ד), והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע, הדא הוא דכתיב (שמות י"ד ט"ז), מה תצעק אלי וגוי, ואולם כאשר נתפלל, אין הכוונה להודיעו צערינו ולהשמיעו לאזניו, כי אם להכין לבנו, ולהטיב מעשינו לפניו כנזכר, וכמו שאמרו אחינו בית ישראל לא שק ולא אפר גורמין, כי אם תשובה ומעשים טובים, כי הפנימי הוא גלוי וידוע לפניו, ולזה אין צורך לקרוע הבגדים ולהראות פנימי הלב, כי אף על פי שילבש האדם כמה מלבושי בגדים, יהיו מצפוני לבו צפויים אליו, כי על זה יאמר (יואל ב' י"ג), קרעו (לשון הפסוק: וקרעו) לבבכם ואל בגדיכם, ומי שאינם נוהרים בכך, הם כבאים לפניו יתעלה, לבקש צרכם ושאלתם במטבע פסול ומוזיף, אמנם בשמוע עצת החכם שלמה, בענין התשובה השלמה, הנה הם יבואו לפניו באמת ובתמים ויצדק עליהם, (תהלים קמ"ה י"ח), קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, עכ"ל, לפיכך צריך להזהר במה שנוכר בזה המאמר, ולא יחזור ויקם, בעזרת ה' יתברך.

צמצומו לשון
נְמוּד - מה שכיום
אומרים נְמוּד.

לזשיק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזשיק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך (דברים כז, ט).

כתב הי"ר דוד בן אברהם נגאר בחיבורו ספר מעט צרי נע"ג וזה לשונו, יש בזה רמז על ישראל כשנכנסים לבית הכנסת, ובפרט הרב הממונה על הקהל שהוא שקול כמשה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ר"ה כה, ב) יפתח בדורו כשמואל בדורו. וגם כל חכמי בית הכנסת שנלויים אל ה', שנרמזו בהכהנים הלויים. להיות ממונים ביד העם המדברים בבית הכנסת בדברי חול, ובפרט בשעת תפילה או עסק תורה, ויאמרו להם הסכת ושמע ישראל, כי בזכות השתיקה בבית הכנסת, מעלה עליכם כתוב כאלו אתם מהללים לפניו, שנאמר (תלים ס"ה, ב) לך דומיה תהלה. ועל ידי זה היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך, ומתברכים בכל הברכות שבתורה, כי הם עמו ונחלתו.

מה שאין כן אם מדברים בבית הכנסת, ובפרט בשעת תורה ותפילה, אז יבא להם שבר על שבר נקרא. וזהו רמז היום הזה נהיית לעם, [כמו] נהיית ונחלית (דניאל ח, כז). וגם יהיו עמי ארצות מן התורה, כי ימשך עליהם צירוף ראשי תיבות הסכת ושמע ישראל היום, שמורה על הדין, הה"א קדמה לו"ו, כמו שאמרו בתיקוני הזוהר. גם כן רמז הסכת, ר"ל הס שהיא גימטריא אדני"י, מכתת אותם בכל מיני יסורין, מפני שאדם נידון בכל יום גם בכל רגע, שנאמר (איוב ג, יח) ותפקדנו לברקים לרגעים תבחננו.

ומנין שזה הטעם נרמז על בית הכנסת, שכן תמצא הסכת ושמע עם מספר קטן והאותיות והתיבות, גימטריא בית הכנסת [עם הכולל]. וכן הנה שתיקה חכמה, גימטריא בית הכנסת עם יחיד עולם. גם מה שנהגו לכתוב במנורה, דע לפני מי אתה עומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, עם שש תיבות וחשבונם על הכולל, גימטריא בית הכנסת בדקדוק.

וזהו מה שאמרו בזוהר הקדוש (תרומה קלא, ב) האי מאן דמשתעי בבי כנשתא, וי ליה, וי לגרמיה, וי ליה דאחזי פירודא, וי ליה דגרע מהימנותא, וי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישאלא, עכ"ל. הנה מדקאמר לית ליה חולקא באלהא דישאלא, הנה הוא היפך היום הזה נהיית לעם. ואל יאמר אדם היינו דוקא בימי משה, שכן אמרו רבותינו ז"ל כל מקום שנאמר היום, מורה לעולם, כאלו בו ביום ניתנו (עין מדה"ג דברים כז, טז ועוד). ודי בזה למבין. והזוהר, אורו יזהיר. ואם שגית, השם הטוב יכפר בעדי (מעט צרי).

(יעולת שלמה למהר"ש בידי זצ"ל)

מהליכות אבותינו

הנהגה להתרחק מאיסור

כתב מהר"ץ ביעץ חיים' (ח"ג עמי טג) בסדר התפילה בליל ראש השנה, וז"ל: אחר עלינו לשבח אומרים שנים שלשה פיוטים מענין היום, להחריד הלבבות אל התשובה. ונפטרין לבתיהם לשלום:

וכתב עליו ב'בארות משה' (הלי ליל ראש השנה אות קנד) וז"ל: המנהג ידוע בזמנינו לאמרם דוקא בליל י"ט שני של-ר"ה. והטעם שמעתי מאאמו"ר שליט"א לפי שצריכים להמתין אחר התפלה זמן מה עד שיספיקו בני הבית להכין את סעודת החג, מפני שאין י"ט ראשון מכין לחברו. וזהו ג"כ הטעם שביו"ט א' רבים נוהגים לומר תפילה על הפרנסה בנוסח הקצר, ואלו ביו"ט ב' אומרים הנוסח הארוך.

ועל אבותינו הקדושים נאמר, 'החכם עיניו בראשו', לראות סוף דבר מראשיתו, להינצל ממכשול. ואשרי המשכיל להכין צעדיו בטרם ילך או יעשה דבר. ויזכור את אשר אומרים בכל ליל שבת בפיוט 'לכה דודי', סוף מעשה במחשבה תחילה.

בדרכיהם אתהלך...

אין דבר כזה 'סתם', אלא הכל מכוון!

הרב הצדיק מארי סאלם מנחם זצוק"ל אשר כיהן בעיר עדן אשר בארץ תימן. בשנה האחרונה לפני פטירתו קרה מקרה משונה בראש השנה.

כשהגיעו הציבור בתפילתם לתקיעות, קם התוקע הקבוע בבית הכנסת הגדול לתקוע כדרכו בקודש, ומשום מה לא הצליח לתקוע. כל מה שעשה בכדי שיתקע וישמע קול השופר לא יצאה לא התקיעה. דממה שררה בציבור ואף אחד לא פתח פיו. תמהים על המעשה שיהודי תוקע כל שנה, ואף פעם לא נתקל והשנה לפתע פתאום לא מצליח כלל לתקוע. משראה כך הרב סאלם מנחם, קם וניגש לתיבה, לקח השופר מיד התוקע, ותקע בלי כל תקלה וטעות למרות שהיה אז בן 70 שנה. אדרבה התקיעות נשמעו למרחק רב. התפלאו כל הציבור וכל השומעים תקיעות אלו ובירכו אותו לשמע התקיעות.

לאחר שעברו החגים של אותה שנה, השמחה נמהלה בצער. הרב סאלם מנחם חלה במחלה קשה, ולא יכלו הרופאים המקומיים לרפאותו. מכיון שכך עלה הרב לארץ ישראל על מנת להתרפא, אך גם בארץ ישראל לא הצליחו הרופאים לרפא אותו, והשיב נשמתו לבוראו, ונקבר בארץ ישראל, ועליו נתקיים וכפר אדמתו עמו.

(יהודי עדן ח"ב עמי ק)

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

ובהתקדש היום יקדים לבא לבהכ"נ להתבודד עם קונו על אשר אשם על הנפש, ולדרוש לו סליחה מהאל החנון. ויכוין לבו לתקן בתפלות הימים האלו כל התפלות שנדחו מחסרון הכוונה, ושוב יפיל תחנונו על השנה תכלה שנה וקללותיה תחול שנה. והוא עפ"י מ"ש בסוף מגלה, עזרא תיקן שיהו קורין קללות שבת"כ קודם עצרת ושבת"שנה תורה קודם ר"ה, כדי שתכלה שנה וקללותיה וכו', שאף עצרת קרוי ר"ה, הוא שנידונין בו על פירות האילן וכו'. נמצאו פרשת במדבר ופרשת נצבים מפסיקין בין הקללות לר"ה, ע"כ. ויכלול בכונתו גם על החטאים והעונות אשר עומד עליהם בארור, ואח"כ יקבל עליו קדושת היום במזמור היום ולא כנדפס בסידורים המזמור תחלה. דתחלה יש לנו להתפלל על אחרית שנה שעברה בטרם נקבל קדושת היום שהיא תחלת השנה באמירת המזמור של קדושת היום וכן כתב הרב חמ"י.

וטעם המזמור להודיע כי זה היום הוא יום הדין כי בתורה לא נרמז דין כלל עד שבא דוד ופירשה במזמור זה, 'משפט לאלהי יעקב'. ורבים שאלו למה כיסתה התורה ליום הדין? וי"א הטעם לפי ששאר המועדים יש בהם מצות סוכה מצה. אכן יום זה אין בהודעת הדין שום מצוה. וי"א לפי שדין זה אינו לישראל לבד שהרי אף לאומות העולם הוא יום דין. וי"א טעם שנעלם יום הדין כדי שיהא אדם מסופק בכל יום שמא זהו היום נמשך ממנו תועלת שלא יסגלו עונות כל השנה ולשוב מהם סמוך ליום הדין ובסבה זו יהיו עיניו פקוחות על כל דרכיו בכל יום ויום, עיין חמ"י דף ק"י ע"א.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהדי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהדי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

אבנר בן יפת בתוך שכחע"י

תפארת בנים

התלמיד הנועלה מכיתה ה' דן גיסין נ"י שהחל להניח תפילין בשבוע שעבר

קיים סעודת חינוך מצות הנחת תפילין כאשר נשא דברי תורה מעניין התפילין

זכו בהגרלות מבעע

עד שירצה

את חבירו

התלמיד הנעלה יוסף שלום דמורי נ"י אביאל מדמון נ"י יהא רעוא שיעלו מעלה בתורה וביראה, אכ"ר

חכמי תימן

הרב שלמה ב"ר דוד גופני

נולד בכפר נגד אלמלחי שבמחוז בלאד אג'יס, בשנת תרס"ג. למד לפני הרב חיים יוסף ג'שארי. הוסמך על ידי הרב הראשי לתימן מארי יחיא יצחק הלוי לשו"ב. התמיד לעלות אליו מדי שנה בשנה כדי ללמוד מפיו. עלה לארץ בשנת תש"י. שימש כרב במושב כפר זיתים הסמוך לטבריה. שימש כשוחט מוהל ועורך חופות ושאר מלאכות קודש.

נפטר ב"א מנחם אב תשנ"ב

התודה...

לידידנו היקר ההורה החשוב ר' אביעד אלוני הי"ד על סיועו הרב לתלמוד תורה, מימים ימימה ועד עתה, למלא את החסר בכל מה שמגיע לידינו וכן לידידנו ההורה היקר והנכבד ר' יען לוי הי"ד שמשאיל כליו הקטנים והגדולים לצרכי התלמוד תורה על כן תשרה

הברכה...

עליהם ועל ב"ב, לחוק ולשמר מסורת אבות, ויראנו בנים פרי היולדים הולכים בדרכי ישרים וברים עושים רצון יוצר עולמים ברוח ובעצת שאננים ורעננים, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

"סדר אשמורות רבתי"

עם תלמידי הת"ת והוריהם במעמד נשיא המוסדות

מח' הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פוסק עדת תימן

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח ועוד

ובהשתתפות בנו

הרה"ג משה רצאבי שליט"א

מח"ס עטיפת ציצית כהלכתה, בארות משה, ועוד.

ראש העיר הרב ישראל פרוש הי"ד

וסגן ראש העיר ר' ברק צברי הי"ד

האשמורות יתקיימו בליל שישי כ"ז אלול תשע"ה

בשעה 4:00 בבית הכנסת "פעולת צדיק"

רחוב רבינו סעדיה גאון (פינת המאירי) אלעד.

תפילת שחרית בהנף החמה

דרשת מח' שליט"א בסיום התפילה

בברכת

תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון

הנהלת התלמוד תורה

ניתן להקדיש את העלון

להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת.

לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022